

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2016

A közlöny ezen számának beköszöntőjét
Hegedűs Béla főjegyző írta volna.

Hadd álljon itt ezért bármilyen szöveg helyett
az ő fényképe – búcsúzásul.

Élet a teológián

Beszámoló a teológia 2016/17-os évének első szemeszteréről

ÉVKEZDŐ CSENDESNAPOK:

A teológia évkezdő csendesnapjait hagyományosan Tahiban, a Sion-hegyén tartotta, melynek mozgatója idén egy külföldi vendégelőadó által felépített tematika. *Ellis Potter* svájci tanár a **keresztyén spiritualitásról** tartott öt gondolatébresztő előadást angol nyelven, ami felpeszdtette és beszélgetésre indította a közösséget. Esti áhítatot *Szabóné László Lilla* tanár tartott. Évkezdő **úrvacsorás istentiszteleten** *Bölcsföldi András* spirituális buzdította a diákságot. Nem maradtak el a szokásos évfolyamórák sem, amikor a hallgatók évfolyamvezetőikkel tervezhették az évet.

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2016/2017-es tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen: *Ágoston Sándor Alapítvány, egyházkerület, HTK, Polgármesteri Hivatal (Ferencváros), Bibliatársulat, Délpesti Egyházmegye, zsíros kenyeres ebéd (spirituális), MRE Zsinat, Északpesti Egyházmegye, Tolnai Egyházmegye, Presbiteri Szövetség*

PROGRAMOK:

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Harangozó Dóra* V. éves közösségi titkár vezetésével. **Evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Takaró Károly* kelenföldi lelkész volt a meghívott igehirdető. **Bögre körüli** esten *Literáty Zoltán* volt a diákság vendége. **SpiriSix** címmel hat találkozásból álló kis közösségi programot szervezett a spirituális. A Károli közösségi napokon a diákok filmmaratont tartottak. Megrendezték az elsősök bemutatkozását, a **Gólyaestet**, valamint megtartották az egyházi és nemzeti ünnepeket. Több megemlékező és szakkonferencia is volt az épületben, melyen részt vettek a diákok, mint például az '56-os forradalom 60. évfordulójáról tartott teológus-megemlékezés. *Hegedűs Béla* egyházkerületi főjegyző halála miatt a december eleji Mikulás est elmaradt. A HÖK teljes vezérkara részt vett a főjegyző búcsúztatóján. Az **imádság gyakorlatáról** tartottak **szakmai esteket** az idén is, melyben

három előadó számolt be az imádsággal kapcsolatos tapasztalatairól. Az **imádság mint elmélkedés** címmel *Kovács Endre* lelkeségi teológus, **Jelen lenni, megérkezni az imában** témaköréről *Sóskuti Zoltán* lelkész, **Mi köziük van a reformátusoknak a szemlélődéshez?** témában pedig *Fekete Ágnes* lelkipásztor tartott előadást.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás. A hitéletet, ezen belül a bibliaórákat a hitéleti felelős, *Orosz István* szervezte. A félév alatt vendégünk volt *Horváth Marianna* lelkész, aki **Csók Istvánról** tartott vetített képes előadást. *Pap Erika* pszichológus, szimbólumterapeuta a **számítógépes játékok lelki hátteréről** és korunk jelenségeiről, veszélyeiről beszélt. **A reformáció 2017-es** évfordulójáról tartott előadást a kollégium lelkész-igazgatója, *Lányi Gábor*. Volt egy adventre ráhangoló **irodalmi est**, végül bemutatkozott a **Sófár**, a református éneklést, dicsőítést megújító közösség élő jelenléttel, énekekkel.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2016/2017-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és –hétvéget szerveztünk, amelyben tevékenyen részt vett *Kisturi Eszter* III. és *Kiss Diána* V. éves teológus. **Pilisszentlászló, Kunszentmiklós, München** (Magyar Gyülekezet), **Tolnai Egyházmegye** (Ócsény – presbiteri találkozó, *Zsibrik* – látogatás, *Decs, Sárpilis, Alsónyék, Bátaszék, Bonyhád, Váralja, Lengyel*), **Gyúró, Ócsa, Kecskemét** (Petőfiváros, Margaréta Otthon) **Józsefváros** (Salétrom utca). Evangélizációs szolgálat: **Schweitzer-otthon** (6 fő), **Százhalombatta** (5 fő), **Mátyásföld** (6 fő), **Gyúró** (4 fő), **Alsónémedi, Kecskemét**.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSOK:

Ezúttal rövidebb tanulmányutat (8 napos) szerveztünk **Székelyföld szívében** címmel **Erdély** távolabb eső részébe, ahol inkább az apróbb falvak, turisták által kevésbé látogatott helyek felkeresése volt a cél.

*Teológusnap Kecskeméten
(Petőfiváros)*

*Székelyföld szívében c. tanulmányúton
(Alsócsernáton)*

Az ottani magyarságnak, reformátusságnak fontosabb központjaira és a nem annyira ismert, de nevezetes helyek felkeresésére fókuszáltunk. Utunk során érintettük a Madarasi-Hargitát, a Szent Anna-tavat, a gyimesi hegyeket. Három olyan településen szálltunk meg, ahol a helyi egyházközség kezdeményező-készségének köszönhetően figyelemreméltó elképzelések valósultak meg. Jártunk **Felsőcsernátonban**, ahogy a helyiek alapítványi formában szép és igényes konferencia-központot és táborhelyet alakítottak ki egy régi malom megvásárlásával. Itt részt vettünk az istentiszteleten is, amelyen éppen gyülekezeti kórustalálkozó volt, ebbe a teológusok is bekapcsolódtak. Jártunk **Illyefalván**, ahol láthattuk, hogyan alakul át egy település szerkezete sok jó és kreatív kezdeményezés nyomán. És jártunk Gyimesközéplekon, **Hidegségpataján**, ahol a láthattuk a helyiek életét és küzdelmeit. A találkozások, a megtekintett épített és természetes értékek és az egész út formálta a teológusok látását, erősítette magyarságtudatát és megélhető közösségi élményt adott.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK:

Az **Ágoston Sándor Alapítvány** szervezett és támogatott nyáron a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Gyermekotthonosoknak szerveztek táborot teológusok az erdélyi **Zsobokon**, valamint konfirmandusok számára **Gyulafehérváron**, a vajdasági **Módoson** pedig immár szokásosan anyanyelvőrző keresztyén táborot tartottak. Az ősztől majdnem minden helyszínre visszamentek, ajándékokkal, találkozókkal szereztek örömet. Mint minden évben, iskolakezdetkor került a **gyimesi segélyakcióra**. Decemberben pedig módosi gyerekeknek vittek ajándékokat.

*Teológusok segítenek
a gyulafehérvári gyermekhéten*

NYÁRI PROGRAMOK:

Megerősítettük a jelenlétünket a **Művészetek Völgyében**, melynek központi témája a boldogság volt, címe pedig: **Boldogság függőkert**. A református templomban **Votin Dóra** festőművész kiállítás volt látható, az udvaron **Kő Boldizsár** szobrászművész csodálatos fa-installációit, és a **Füle Tamás** által fotón feldolgozott Gyökösy-boldogmondásokat láthatták. Ezen kívül koncertekkel, beszélgetésekkel, előadásokkal, énekes programokkal, irodalmi kávéházzal folytattunk kulturális missziót a **Taliándörögden**, a templomkertben. Ebben az évben is felkérést kaptunk arra, hogy vegyünk részt a Művészetek Völgye ökumenikus istentiszteletén, ahol neves művészek szolgálnak a liturgiában.

Bölcsföldi András spirituális

TANÁCSÜLÉS HATÁROZATAI

2016. február 11.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2016. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

- 6/a. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerület 2016. évi költségvetését 3 312 546 501,- forint bevételi és kiadási összeggel.
- 6/b. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerületi székház és konferencia-központ 2016. évi költségvetését 108 630 274,- forint bevételi és kiadási összeggel.
- 6/b/I. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a mátraházai konferencia-központ 2016. évi költségvetését 84 603 997,- forint bevételi és kiadási összeggel.
- 6/b/II. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a galyatetői konferencia-központ 2016. évi költségvetését 25 053 533,- forint bevételi és kiadási összeggel.
- 6/b/III. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Bibliás Könyvesbolt 2016. évi költségvetését 22 801 000,- forint bevételi és kiadási összeggel.
- 6/c. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Felsőoktatási Diákotthon 2016. évi költségvetését 72 175 704,- forint bevételi és kiadási összeggel.
- 6/d. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ 2016. évi költségvetését 46 692 891,- forint bevételi és kiadási összeggel.
- 6/e. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a tahi konferencia-telep 2016. évi költségvetését 32 605 177,- Ft bevételi és kiadási összeggel.
- 6/f. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Baár–Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon 2016. évi költségvetését 580 870 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.
- 6/g. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Sylvester János Református Gimnázium 2016. évi költségvetését 206 506 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.
- 6/h. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Gyökössy Endre Református Óvoda 2016. évi költségvetését 32 256 000,- Ft bevételi oldallal és kiadási oldallal.
- 6/i. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2016. évi költségvetését 224 137 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.
- 6/j. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2016. esztendőre elkészített költségvetését 7 514 258,- Ft bevételi és kiadási oldallal.
- 6/k. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a PROMISSZ 2016. esztendőre elkészített költségvetését 2 520 000 Ft bevételi és kiadási oldallal.

7. EGYHÁZKERÜLETI DÍJLEVELEK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerületi díjleveleket.

8. EGYÉB ÜGYEK

Előterjesztő: Szabó István

8/1. Az egyházkerületi tanács felhatalmazza az elnökséget arra, hogy szükség esetén átmeneti likviditást biztosítson a Ráday

Gyűjtemény számára az egyházkerület tartalékai terhére.

8/2. Az egyházkerületi tanács felhatalmazza az elnökséget arra, hogy tárgyalást folytasson a tamási evangélikus templom megvásárlásáról.

Püspöki jelentés

2016. május 6.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Mindenekelőtt e helyről is hadd gratuláljak Hegedűs Béla főjegyző úrnak, és a gratuláció mellett hadd köszönjem meg, hogy elvállalta ezt a tisztséget. Főjegyzőnek lenni a régi időkben szép tisztesség és dicsőség volt, úgy szoktuk mondani köznyelven, hogy a főjegyző a püspökhelyettes. A mögöttünk lévő évtizedek azt hozták, hogy a főjegyző nem csak akkor szerepel, amikor a püspök nem ér rá, vagy elküldi maga helyett, vagy vezeti a közgyűlés rá vonatkozó részeit – törvényünk csak ennyit tartalmaz a főjegyzőre nézve. Ma már a főjegyzőnek az egyházkerület igazgatásában, a feladatok teljesítésében roppant nagy terhe van. Hegedűs Béla esperes úr régóta ismeri egyházkerületünk igazgatásának belső életét, hiszen esperesként, az egyházkerület Gazdasági Bizottságának vezetőjeként minden alkalommal itt volt, hűséggel helytállt, és ha valaki, akkor ő igazán tudja, milyen roppant terhet vállal az, aki főjegyzőséget vállal. Különösen az előzmények fényében, amikor úgy kellett főjegyzőt választanunk, hogy a korábban megválasztott főjegyző tisztségéről lemondott. Olyan munkába áll ő most bele, amelynek a dicsősége, a szépsége, a nagyszerűsége nem nagyon látszik, csak inkább a terhe és a fáradsága. Ővele együtt hordozzuk egész egyházkerületünket buzgó imádságban, Isten megsegítő kegyelmét kérve.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Nem készültem ma különös mondandóval, hiszen most már – azt nem mondom, hogy hagyomány-

nyá vált, de – kialakult az a rend, hogy tavasszal nem tartunk egyházkerületi közgyűlést, hanem tanácsulást, hiszen a tavaszi ülésünk javarészt munkaértekezlet, döntően az egyházkerület, az egyházmegyék, az egyházkerületi intézmények gazdálkodását tekintjük át. Most itt szeretnék köszönetet mondani, és aztán, majd ahogy a napirenden megyünk előre, egyenként és külön mindazoknak, akik a jó sáfársággal gazdálkodtak a 2015. esztendőben, a gondos munkát elvégzőknek, és mindazoknak, akik az egyházunk, egyházkerületünk, intézményeink gazdasági életének felügyeletén, ellenőrzésén fáradoztak. Mégis, engedje meg az egyházkerületi közgyűlés, hogy néhány szót idehozzak, mintegy emlékeztetve önmagunkat, hogy milyen időben, milyen körülmények között tartjuk ezt a munkaértekezletünket, amely egyébként, még egyszer megjegyzem, sokak számára tűnhet unalmasnak is, hiszen elmúlt esztendei számokat tekintünk át.

Első helyen hadd hozzam ide azt – mindenki tudja, és forgatja is szívében –, hogy megkezdődtek az előkészületek a következő esztendőre, amikor a reformáció 500. évfordulóját fogjuk ünnepelni. Már akkor odafigyeltünk erre, amikor erre a jubileumra készülve kormánybizottság alakult két esztendővel ezelőtt, és ez a kormánybizottság időről-időre beszámol a tárgyalásokról, az előkészületekről, a fejleményekről, a várható eseményekről. A sajtóban, a médiában időnként egészen elképesztő nagy számok, tervek jelennek meg. Mekkora lesz ennek a költsége, mit lehet megtenni, mit lehet tervezni, kerületünkben is elindult a mozgósítás, hogy gyűjtsük össze a

programokat, illetve országos és Kárpát-medencei szinten is sok program készül. Ezekről rendre tájékoztatást kapunk. Azonban szeretném elmondani, hogy a nagy számok abban a pillanatban kicsivé válnak, amikor aprózódnak, amikor kiderül az, hogy csak a Magyarországi Református Egyház kb. 80 olyan programot vitt be a kormánybizottság elé, amit támogatásra méltónak találtunk, kiderült, hogy ebből a 80-ból a kormányzat 15-öt tud támogatni, vagyis az a nagy pénz egyszerre kis pénzzé lett. Mindezt azért mondom most így kihangsúlyozva, mert ugyanakkor szükséges és kívánatos az, hogy megtartsuk külső támogatástól függetlenül a mi jó programjainkat. Mintegy előre mondom, már esperes-gondnoki értekezleten, gazdasági bizottságon is többször beszéltünk arról, hogy azokat a dunamelléki programokat, amelyekre nem jut a kormányzati támogatásból, a saját keretünkben, a saját költségeinkből mindenképpen szükséges lesz megtartani. Ezt már mintegy előre mondom, hogy ősszel majd, amikor a jövő évi költségvetést tervezzük, odafigyelünk. Ha az 500. évforduló megünneplése méltó és jó lesz, azt hiszem, a legkevesebbet mindenképpen elérjük: identitásunkban megerősödünk.

Lesz más jubileum is, erről is szeretnék néhány szót szólni. Ugyancsak a következő esztendőben, 2017-ben fogjuk ünnepelni a II. Helvét Hitvallás elfogadásának 450. évfordulóját. Ez Debrecenben történt meg, még a dátumot is tudjuk, csak azért nem tudom pontosan megmondani, mert ezen még vita van, hogy a Julianus-naptár szerint ünnepeljük vagy a Gergely-naptár szerint számoljuk az időpontot. Majd erre nézve megszületik a pontos dátum. Készül a II. Helvét Hitvallás korszerű fordítása. Ez hamarosan meglesz, és ugyanabban a folyamatban, procedúrában, ahogyan a Heidelbergi Káté új fordítását is elfogadta közgyűlésünk, ide kerül majd egyházkerületi közgyűlésünk elé, hogy az új szöveget, a korszerűbb fordítást elfogadjuk, és ezután „hivatalos fordításként” ezt használjuk. Készülünk jövő nyáron Debrecenbe, megünnepeljük a II. Helvét Hitvallás elfogadásának 450. évfordulóját. Ezt megelőzően ősszel itt, a Károli Gáspár Református Egyetemen konferenciát tartunk, döntő módon Bullinger Henrikről, a méltatlanul elfelejtett zürichi reformátorról, a II. Helvét Hitvallás szerzőjéről, teológiai nézetéről, munkásságáról és magyarországi hatásáról.

Még eggyel visszalépek. Ezen az őszön fogjuk megünnepelni az 1956-os forradalom 60. évfordulóját. A Zsinat Elnökségi Tanácsa, a Zsinati Tanácsal és az országos esperes-gondnoki értekezlettel egyetértésben úgy határozott, hogy emlékzsinatot tartunk majd 1956 emlékére októberben, de nem október 23-án vagy azután, hanem azt megelőzően, mert annyi országos közünnep készül. Bízást mondhatom, hogy október 23-án, 24-én vagy 31-én, majd november 4-én emlékzsinatot összehívni szinte lehetetlen, püspök-társak, esperes-társak, gondnokok jelezték már előre, hogy számos programon fognak részt venni. Országos emlékzsinnal szükséges és fontos emléket állítani a XX. századi magyar történelem dicső eseményének, amelyhez a mi Magyarországi Református Egyházunknak is volt sok-sok köze.

Még két jubileumot hozok ide. Ezek is jövő esztendői jubileumok lesznek, két 200 éves évforduló. Arany János 200 éves születését fogjuk ünnepelni jövőre. Róla se feledkezzünk meg az 500 és a 450 éves évfordulóknál, és Tompa Mihályról sem, akinek szintén 200 éves jubileuma lesz a jövő esztendőben. Két nagy református költőről van szó, mind a ketten a XIX. sz. világló elméi és alakjai voltak. Megvallom őszintén Arany Jánosról szólván, ifjúkoromban, mint ahogy mindenki, József Attilát, Ady Endrét, Csoóri Sándort, Nagy Lászlót olvastunk, most már kicsit öregedvén leginkább Arany Jánost olvasom. Nagy mélysége és sok titka van költészetének. Erre is készülünk.

Most már csak néhány szót szeretnék szólni a mögöttünk levő néhány hónapról. A teljes püspöki jelentést – szokás szerint – majd novemberben fogom elmondani. Először szeretnék néhány szót szólni a körülményeinkről, néhány egyszerű megjegyzéssel. Zavaros és nyugtalanító világban élünk. Mindenkit folyamatosan nyomaszt a migráció helyzete, ezé a nagy civilizációs krízisé, amely elsősorban Európát érinti. Úja meg újra szeretném hozzátoldani, hogy abból, amit a történetírók az utolsó migrációnak neveznek, Európa egészen kicsi kis részt lát, és gyötrődik benne. Megismétlem a jól ismert adatokat. Ma világszerte több mint 60 millió embert neveznek migránsnak, ez azt jelenti, hogy legalább egy esztendeje elhagyta szülő- vagy állandó lakhelyét, és nincs kilátása arra, hogy egy vagy két éven belül

oda visszatérhet. Ez 60 millió ember. Mondhatni európai szemszögből, a mai világban, ahol egy kis faluvá lett minden, csak logisztikai kérdés, hogy ez a 60 millió ember merre indul, hol keres magának otthont, új lakóhelyet. És mindegy, hogy a migráció oka politikai válság, háború, üldöztetés, vagy éppen vízhiány, mint Afrika közepén, vagy egyszerű megélhetési kérdések, jobb életet, munkahelyet keresnek. Ez nagy szám. És itt, Európában gyötrődünk azon, mi, magyarok is, de egész Európa is, hogy ezzel a helyzettel mit kezdjünk. Pró és kontra rengeteg súlyos érv, nyugtalanító kilátás van ebben a kérdésben. Mindenkinek megnyilatkozásaiban, megfontolásaiban bölcsességet kívánok. Magyarország megpróbál szövetségeseket találni ahhoz, hogy sajátos megoldással kezelje ezt a problémát. Időnként erre nézve vannak reményeink, időnként ezek a megoldási kísérletek reménytelennek vagy lehetetlennek tűnnek. De mivel most nem akarok politikai kommentárokat tenni, ezt a megjegyzést berekesztem.

Arról is kell néhány szót szólni, szomorú ez a dátum: 30 esztendeje történt Csernobilban az atomerőmű katasztrófája. Itt is meg kell állnunk egy pillanatra, hiszen most már az orvosok is beszélnek arról, hogy a csernobili atomkatasztrófa után mérhetően megnőtt Magyarországon is a rákbetegségek száma. És ha arra gondolunk, hogy pár esztendeje pedig Fukusimában robbant fel az atomerőmű, akkor minden, csak nem megnyugtató a számunkra az, hogy a modern, újkori vagy legújabb kori civilizációban élő ember micsoda hihetetlen, mérhetetlen, leállíthatatlan energiaigényben él. Ki-ki gondolja meg: mi vagyunk a fogyasztók, mi vagyunk a haszonélvezői ennek a típusú energiatermelésnek, korántsem megnyugtató olyan világban élni, ahol bárhol, bármikor, bármit mondanak is a szakemberek, energia-krízisek léphetnek fel. Hozzászoktunk ahhoz, mondjuk ki őszintén, hogy rendelkezésünkre áll a teremtett világ, és szabadon, korlátlanul, sőt felelőtlenül kizsigerelhetjük azt.

Arról is szólnunk kell, hogy Magyarországon is sok nyugtalanító és zavaros dolog történik, válságokat él át a kormányzat, az egészségügy, a szociális szféra, a közoktatás, miközben arról hallunk, hogy az ország úgy-ahogy kilábal a szinte lehetetlen gazdasági helyzetéből, adósság-csapdájából,

nyomban előkerülnek az egyéb ügyek, amelyek részben elrendezetlenek, részben rendkívül nehéz ezeket elrendezni. Személy szerint engem némi-képpen megütött, és szomorú rezignáltsággal vettem tudomásul, hogy volt egy szép évünk, amikor vasárnap nem kellett boltba menni, nem kellett, meg nem lehetett, ezt a kormányzat egy népszavazási kezdeményezés nyomán visszavonta. Csak így kommentálom: volt egy szép évünk. Természetesen a Biblia szent törvénye szerint a keresztyéneknek továbbra sem kell vasárnap boltba menniük.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Néhány népmozgalmi adatot is hadd ismertessek. Elkészültek az országos összesítésű adatok. Ezek hozzáférhetőek már. A 2015-ös esztendő népmozgalmi adatsora országos szinten, de megyénként és kerületenként is azt mutatja a korábbi évek adataihoz és azokból az adatokból kikövetkeztett rendjeihez képest, hogy talán-talán a fogyásban, a sülyedésben megálltunk. A 15-ös esztendő a 14-es esztendőhöz képest minden területen növekedést mutat. Több volt a keresztlelő, a konfirmáció, jelentősen több volt a házasságkötések száma, sajnos a temetések száma is több volt, a 14-es esztendő ebből a szempontból rendkívüli év volt. Ahhoz képest, hogy Magyarországon már-már defláció van, növekedtek a bevételek is, és én elsősorban nem a normatívás bevételekre gondolok, amelyek az állammal való megegyezés értelmében a közfeladatot ellátó intézményeknek járnak, és ahogyan az állami szférában, úgy a megállapodás értelmében az egyházi ellátóknál is növekedés mutatkozott. Látni fogjuk majd, az egyházkerületi záró számadásában is mutatkozik ez a jelentős növekedés. Annak örülök sokkal inkább, hogy az ún. tiszta hitéleti bevételek tekintetében is növekedés mutatkozott. Nem olyan sok nem annyi, mint amennyiről álmodozunk vagy amennyit szeretnénk, mégis növekedés. Ez engem arra készíttet, hogy erről a helyről is arra buzdítsak mindenkit, néhány nem ide tartozó, de sokak által tudott fegyelmetlenség, rendetlenség, kapcsán, hogy jó sáfárságra, tisztességre, ügyszeretetre buzdítsak és bátorítsak mindenkit. Ha több van, az nem azt jelenti, hogy többet tékozzolhatunk, pazarolhatunk, megnőhet a felelőtlenségi küszöb, hanem éppen ellenkezőleg, még nagyobb odafigyelésre, még nagyobb gondosságra buzdít mindenkit.

Arról, mint jeleztem, most nem szeretnék részletesen szólni, hogy a legutóbbi közgyűlésünk óta hány jubileumon, beiktatáson, hálaadáson, alapkövetésen, avatón, díjátadón vettem részt, sokon pedig már főjegyző úr. Hány tárgyalást folytattunk le minisztériumokban, államtitkárokkal, miniszterekkel, kormányzati képviselőkkel, hány delegációval tárgyaltunk itthon és külföldön egyaránt, hány esperesi, esperes-gondnoki, országos esperesi, zsinati tanácsai, zsinati elnökségi tanácsai, generális konventi és bizottsági ülésen vettem részt, ezt majd mind ősszel a közgyűlés elé hozom. Csak azért sorolom mindezt, mert néhány héttel ezelőtt, egy ilyen darálós hét után, amikor pénteken már tényleg nem tudom, hogy hétfőn hol voltam, egy reggeli csendességemben sóhajtoztam vagy imádkoztam, vagy imasóhajtoztam, vívódtam az egyházunkért, hogy mi lesz az egyházzal, mi lesz a gyülekezetekkel, mi lesz az intézményekkel, iskolákkal, lesz-e még itt valami öt év múlva, tíz év múlva, tizenöt év múlva. Ritkán hall az ember hangot, vagy véli úgy, hogy hangot hall, de most így tudom mondani: kaptam egy mennyei hangot, ami ennyi volt: mi dolgozod neked ezzel? Az anyaszentegyház a világ kezdetétől fogva annak végéig fennáll. Isten oltalmazza Szentlelkével és igéjével, mi dolgozod neked ezzel? Miért képezed magadról, hogy ide-oda futkározva, tárgyalva, intézkedve, rendszabályokat alkotva, törvényeket farigcsálva valamit hozzá is tehetsz ehhez? Neked nem ez a dolgozod. Nekünk nem ez a dolgozunk, még akkor is, ha éppen most ezt csináljuk. Ez csak afféle szükséges hozzákészület a fő dologhoz. Mi van a lelkekkel? Mi van a százból elkószált eggyel? Mi van azokkal, akiket Isten általad akar üdvösségre és életre meghívni? Látod-e azokat, akikről a Jelenések Könyve korábban olvasott fejezetében azt halljuk: boldogok azok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjére? Elvitted-e a meghívókat? Vállaltad-e a próféta sorsát? Hirdetted-e az Úr Jézus Krisztus dicsőségét és győzelmét bűn és halál fölött? Mert ez a dolga az egyháznak. Egy kicsit bele kellett ebbe rendülnöm, hogy mennyi időt töltünk a körülményekkel, a külső dolgokkal, a szervezettel, a számainkkal, a paragrafusainkkal, az intézkedéseinkkel, és hisszük olykor, ha ezek rendben vannak, akkor a többit, egészen pontosan a lényegét már nem is kell csinálni. Teológiailag szólva, ezt néha szoktam mondani, ami

az egyház lényegére tartozik, az az Isten igéjének hirdetése, a sakramentális közösségre való meghívás, a keresztség, az elpecsételés, az úrvacsora, az Úr Jézus Krisztussal való élő és eleven spirituális közösség. Az összes többi csak azért van, hogy mindezt jobban tudjuk csinálni. Hogy mindezt szabadok legyünk. Hogy semmi ne közzön meg bennünket, a körülményeink, a nehézségeink, az aggasztó dolgok, a nehéz helyzetek. Arra buzdítok most ebben a személyes megintettségekben, hadd adjam tovább, amikor a mai közgyűlésünkön intézményekkel, számokkal, szabályrendeletekkel, tennivalókkal, elszámolásokkal foglalkozunk, tegyük ezt azzal a belső szabadsággal és mély elkötelezéssel, amit az egyház Ura Szentlelke által újra meg újra kérdez tőlünk, amire újra meg újra elküld bennünket: eljutottál-e mindenkihez, akinek át kell adnod a meghívót, az élet Ura meghívóját a Bárány menyegzőjére? Isten segítsen meg benneteket is ebben a gondolatban! Készüljünk így a pünkösdre, a Szentlélek kiáradásának nagy ünnepére, amikor a magukba záródott tanítványok, akik ki is pótolták a tizenkettedik helyet, mégis meg kellett kapják a zúgó szélnek zendülését, a kettős tüzes nyelvek érkezését, a nagy kegyelmi ajándékot, hogy minden népnek a maga nyelvén, bátran és határozottan hirdessék a mi Urunk Jézus Krisztusunkat, azután vágyakozzunk, arra epekedjünk, azért könyörögjünk, adja meg Isten nekünk minden napunkon, amikor szolgálhatunk, amíg még időnk van, amíg még az evangélium drága üzenetét átadhatjuk, hogy eljussunk azokhoz, akiket Isten általunk akar életre és üdvösségre hívni.

Köszönöm, hogy meghallgattatok.

Találkozás presbiterekkel (Őcsény)

EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2016. május 6.

6. AZ EGYHÁZKERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: Pintér Gyula

1. A közgyűlés tudomásul veszi a választás eredményét. Hegedűs Béla újonnan megválasztott főjegyző úr életére, szolgálatára Isten áldását kívánja.

2. Elmarasztalja a kötelességüket elmulasztó lelkipásztorokat és gondnokokat.

7. A VÁLASZTÁS EREDMÉNYÉNEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Szabó István

Az egyházkerületi közgyűlés a Választási Bizottság által megállapított eredmény alapján megválasztottnak jelenti ki Hegedűs Bélát a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkészi főjegyzői tisztségére. Szolgálatára Isten gazdag áldását kéri.

8. A MEGVÁLASZTOTT TISZTSÉGVISELŐ ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Szabó István

Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy Hegedűs Béla egyházkerületi lelkészi főjegyző az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

10. INTÉZMÉNYEK 2015. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

Az egyházkerület közgyűlése elfogadja a számvizsgálói jelentést.

Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a:

- Gyökössy Endre Református Óvoda,
- Sylvester János Református Gimnázium, Szakközépiskola és Szakképző Intézmény,
- Baár-Madas Református Gimnázium Általános Iskola és Kollégium,
- Ráday Gyűjtemény,
- DRE Konferenciatelep, Tahí
- Ráday Felsőoktatási Diákotthon
- Kárpát-medencei Ifjúsági Központ
- Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza és Konferenciaközpontja
- Dunamelléki Református Egyházkerület

2015. évi beszámolóit és költségvetési beszámolóit.

11. EGYHÁZMEGYÉK 2016. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése jóváhagyja a 8 beérkezett egyházmegyei 2016-os esztendőre szóló költségvetést, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

12. KGRE HITTUDOMÁNYI KAR

Előterjesztő: Zsengellér József

1. A kerületi közgyűlés felkéri az espereseket, hogy aktívan segítsék elő a gyülekezetekből a KRE HTK katechéta-lelkipásztori munkatárs (hitoktató) és hittanár-nevelő (vallásstanár nappali [osztatlan vagy kétszakos] és levelező) képzéseire gyülekezeti tagok, illetve református pedagógusok beiskolázását.

2. A kerületi közgyűlés elfogadja a KRE HTK dékánjának jelentését a 2015-ös tanévről. Az oktatók további munkájára, a hallgatók lelkeszi szolgálatra való felkészülésére továbbra is Isten áldását kéri.

13. KGRE TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KAR

Előterjesztő: Szenczi Árpád

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2015/2016. tanévről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Karának kérését, és egyben felhívja a gyülekezetek lelkipásztorainak figyelmét a kar 2016-os hitéleti felvételi lehetőségeire.

14. RÁDAY GYŰJTEMÉNY

Előterjesztő: Berecz Ágnes

A közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2015. évi munkajelentését.

15.B. PESTI REFORMÁTUS EGYETEMI MISSZIÓ (PROMISSZ)

Előterjesztő: Györffy Eszter

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a Pesti Református Egyetemi Misszió (PROMISSZ) tevékenységéről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése segítséget nyújt abban, hogy a Pesti Református Egyetemi Misszió (PROMISSZ) egyetemisták által jól megközelíthető, alkalmas irodában (kisebb terem) folytathassa a tevékenységét a 2016/2017-os tanévétől.

16. JELENTÉS A LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETRŐL

Előterjesztő: Szabó Gabriella

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

17. EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONT

Előterjesztő: Veres Sándor

1. A közgyűlés elfogadja a DRESZKK 2015. évi munkájáról szóló jelentést.
2. A DRESZKK 2016 őszén vizsgálja meg a tahi konferenciatelepen elvégzendő fejlesztések tervezésének és kivitelezésének határait és formáját. Ennek eredményéről 2016. november 30-ig készítsen döntés-előkészítő beszámolót.

18. RÁDAY FELSŐOKTATÁSI DIÁKOTTHON

Előterjesztő: Veres Sándor

1. A közgyűlés elfogadja a Ráday Felsőoktatási Diákotthonról szóló jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a 2016. július 1-vel megszűnő Belényes úti kollégium intézményvezető lelkészének, Szabó Károlynak a több éves hűségese munkáját.
3. A közgyűlés támogatja a kollégium és a kollégiumhoz kapcsolódó részek felújításának ütemezett elvégzését 2016-2017-ben.

19. ZSINATI KÉPVISELŐK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

Az egyházkerületi közgyűlés tudomásul veszi és megerősíti az egyházmegyék választásait, átadja a megbízóleveleket Bán Béla György zsinati lelkeszi képviselőnek és Végh Miklós zsinati lelkeszi pót-képviselőnek.

20. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján 2021. május 31-ig hatályban tartja Pogrányi Mária és Szedlák Tibor Zsolt lelkipásztor lelkészi képesítését.

21. PARÁDI INGATLAN ELADÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Parád 1516 helyrajzi számon található telek eladásáról megkötött szerződést.

22. A HORÁNSZKY UTCAI INGATLAN HASZONKÖLCSÖN SZERZŐDÉSE

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Budapest VIII. ker. 36641 helyrajzi számú, Horánszky utca 26. sz. alatti ingatlanról a Károli Gáspár Református Egyetemen kötött haszonkölcsön szerződést.

23. FELHATALMAZÁS LELKÉSZI VIZSGÁRA JELENTKEZŐK AJÁNLÁSÁRA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az elnökséget, hogy megtárgyalja az érintettekkel és – amennyiben az egyházmegyei tanúsítványokat megkapják – fölterjessze az Egységes Lelkészképesítő Bizottsághoz az egységes lelkészképesítő vizsgára jelentkezőket.

Püspöki jelentés

2016. november 10.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Hadd idézzem a 2. Korinthusi levél egy passzusát, amelyet a napokban olvastunk, s ahol Pál apostol ezt írja: „Amikor Macedóniába érkeztünk, semmi nyugalma nem volt testünknek, hanem mindenféle zaklatásban volt részünk: kívül harcok, belül félelem. De Isten, a megalázottak vigasztalója minket is megvigasztalt Titus megérkezésével, de nem csupán megérkezésével, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel megvigasztalódott nálatok, hírül hozva nekünk vágyakozásokat, kesergéseket és hozzám való ragaszkodásokat, úgy hogy én még jobban örültem” (2Kor 7,5-7). Az apostol szavai ma is érvényes és megerősítő titkot tárnak fel a keresztyén szolgálattevők egymáshoz való kapcsolatában és a gyülekezetek életében. Jól megfigyelhettük már a levelet olvasva, hogy az egyébként másutt olyannyira harcos apostol ebben a levélben szinte megengedő, szelíd és tapintatos, és még annak is hangot ad, hogy ha megbántotta volna a korinthusiakat, lel-

ki gyermekeit, akkor mindenképpen és minden módon, az igazságból egy tapodtat sem engedve, kívánja őket újra szeretetébe fogadni, és ehhez nyilvánvalóan az is szükséges, hogy a korinthusiak is fogadják őt vissza szeretetükbe. Most ebből a részből leginkább azt a különös, egymást erősítő tapasztalat-sorozatot akarom csak kiemelni, amely kapcsán az apostol jelzi a korinthusiaknak, hogy sok egyéb testi és lelki nyomorúsága és zaklattatása közepette is mindig a szívében hordozta a korinthusiak sorsát, és éppen emiatt a szorongásai és félelmei meg is többszöröződtek. De amikor a korinthusiakhoz kiküldött Titus maga is megnyugodván látta, hogy a korinthusiak megfogadták az apostol intéseit, ez a jó hír az apostol is megvigasztalta, és minden más harcában is megerősítette. Titus megvigasztalódása, mondja, vigasztalt meg engem is. Vagyis ez azt jelenti, hogy szolgatársát nem egyszerű futárnak vagy postásnak, az apostoli üzenet tudtul adójának vagy állapot-felmérőnek tekinti, hanem teljes érvényű szolgatársnak, akinek a megvigasztalódá-

sa ott, Korinthusban az ő mély és elvitathatatlan öröme is lett. Az az öröm, amit Titus átélhetett, lett az apostol öröme, és ez az öröm nyitja meg Pál számára újra az utat a korinthusiakhoz, ez az öröm erősíti meg minden más küzdelmében is. Pedig, emberileg szólok, lehetett volna ez másképpen is. Például. úgy, hogy Titus térül-fordul, és nem veszi önmagára a súlyos terhet, hogy az apostol nevében és képviselőként úgy járjon el, hogy az az ő személyes ügye is. Vagy lehetett volna úgy, hogy a korinthusiak zárt borítékban küldik meg az apostolnak szóló üzenetüket, Titust pedig nem avatják be semmibe. Vagy lehetett volna úgy is, hogy az apostol jelzi, ha majd már többé-kevésbé rendbe jönnek a dolgok, akkor elmegy Korinthusba és ellenőrzi, hogy igazat mondott-e Titus, vagy hogy a korinthusiak igazat mondtak-e Titusnak. De más a keresztyén élet szabálya, és más a mi szolgálatunk rendje is, más az egymással való törődésünk, egymásért való szolgálatunk és fáradozásunk értelme. Merthogy itt semmi sem önmagáért való. Az apostol szolgálata nem valami önkiteljesítő igyekezet, Titus szolgatársi működése nem egy lehetőség a többi között, hogy feljebb jusson a ranglétrán, és a korinthusi gyülekezet vágyakozása, kesergése és ragaszkodása az apostolhoz ugyancsak nem valami csoport-dinamikai szerepjáték része. Itt minden Krisztusra tekint. Az apostol a Krisztus evangéliumát hirdeti, és nem is akar másról tudni a korinthusiak között, mint a megváltás nagy titkáról, Titus sem Pál apostol alárendeltjeként, hanem az evangéliumi szolgálat munkatársaként jár el követségben. A korinthusiak sem önmagukat választották ki arra, hogy egy szent közösség tagjai legyenek, hanem ők azok, akiket Isten a világ bolondjai, nemtelenjei, senkijei, egyszóval érdemtelenjei közül választott, hogy a Krisztus minden gazdagságát közölje velük. Egyszerűen szólva, itt van előttünk a solus Christus egyik olyan dimenziója, amit éppen nekünk, reformátusoknak szükséges újra meg újra hangsúlyossá tennünk egyházi életünkben. Azzal ugyanis nincs baj (ahogy egy kedves ismerősöm mondotta), hogy Krisztus kereszthalálával és feltámadásával kiváltott bennünket bűn-adósságunkból és eleget tett értünk. Ezt váltig tudjuk hangoztatni, amikor azt mondjuk: egyedül Krisztus. A gondjaink ott kezdődnek, amikor a megváltott és Isten ítélszéke előtt igazolt, vagyis felmentett életünket a megszentelés csodálatos dimenziója felé kell fordítanunk. Komoly teológusok soha nem

is vitatkoztak azon, hogy ez a kettő elválaszthatatlanul összetartozik. Azon már persze lehet vitatkozni, hogy a syllogismus practicus-ban hova esik a hangsúly, vagy hogy a keresztyén életben mit észlelünk előbb, azt-e, hogy előbb érkezik hozzánk az isteni megigazítás felszabadító üzenete és ez indít a szent élet felé, vagy éppenséggel azt-e, hogy már igyekeztünk szentül élni, ismerjük a drága parancsolatokat, sejtettük, hogy merre az üdvösség útja, csak éppen még nem voltunk elég szabadok és hálásak, hogy el is induljunk rajta, mert még aggódással és félelemmel volt tele a szívünk, hogy vajon Istennek tetsző életet tudunk-e élni. De ezt most nem bonyolítom tovább; a ránk következő esztendőben, a reformáció 500. évfordulóján bizonyosan lesz módunk erről újra erős és tiszta fényben beszélni. Főleg mivel jövőre ünnepeljük a II. Helvét Hitvallás elfogadásának 450. évfordulóját is, amely egyben a markáns és határozott jelzése a magyar református egyház hitelvi megalakulásának is. Leginkább éppen a II. Helvét Hitvallás az, amely Bullinger higgadt és józan sorain keresztül újra és újra ehhez a belátáshoz tanácsol bennünket. Így ajánlom majd tisztelettel közgyűlésünknek a II. Helvét Hitvallás új fordítású szövegének elfogadását, amit már számos egyházkerületi közgyűlés megtett, hogy aztán ez a korszerű nyelvben megszólaló szimbolikus iratunk éppen nyelvi frissessége okán is újra egyházi életünk és tájékozódásunk központjában állhasson.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Pál apostol szavai, és különösen az, ahogyan üdvözítő Krisztusunk felé fordít bennünket is, a korinthusi levél kontextusában még egy másik nagy kérdésre is rámutat. Rövid szóval már utaltam arra, hogy Krisztus üdvözítő mivolta, közbenjárói munkája, egyszóval az a tény, hogy Ő az egyetlen közbenjáró Isten és ember között, és nincsen más név, sem égen, sem földön, ami által meg kellene tartatnunk, erős fénybe állítja azt a jelenséget, amely engem személy szerint az utóbbi időben egyre nagyobb nyugtalansággal tölt el. Miután közgyűlésünk tudja, hogy nem szoktam a gondjainkat elkendőzni, engedtessek meg, hogy erről is szóljak néhány szót. Ámbár, előre bocsátom azt is, hogy szívem minden kívánsága és buzgó vágyam, hogy bárcsak tévednék, és ne úgy lenne, ahogyan én látom. A jelenséget most

jobb híján az önmegvalósítás szellemének nevezem. És gyorsan hozzáteszem, hogy ennek a keresztyénység története során sokféle és számos elnevezése volt, például: cselekedeti igazság, hogy csak a 16. század egyik forró vitapontját idézzem. A probléma mindig az volt, látjuk ezt a régiiek erre vonatkozó és különböző megnevezésű fejtegetéseit is olvasva, hogy folytonos lelki éberségre van szükségünk, hogy ne tévedjünk el. Mert a korszellemnek, amely persze mindenkori szellem, a korszellemnek, amely az ó-embernek és az Isten ellen fellázadt és vele harcban álló embernek mindenkori felfogása, az az egyik nagy talánya, hogy szinte érzékelhetetlenül jelenik meg, uralkodik el rajtunk, foglalja el legszentebb érzéseinket, határozza meg felfogásunkat és hatja át egész élettevékenységünket. Mit értek ezen? A mi időnkben, ha tetszik, ha nem, az egész nyugati civilizációt (más civilizációkról, azokat nem ismervén, szólni illetékes nem vagyok), tehát a mi civilizációnkat mindenestől áthatja az önmegvalósítás ideálja. Nem kívánom hosszasan részletezni ezt, hiszen mindennapos tapasztalatunk a kultúrában, a gazdasági életben, a politikában, a közgondolkodásban az, hogy azokat tartjuk sikeresnek, követendő példaképnek, mások és önmagunk elé állítandó mintának, akik a saját életprogramjuk szerint részben vagy egészben, megragadható, mérhető, súlyban, időben, teljesítményben, pénzben, befolyásban kifejezhető eredményre jutottak. S leginkább azokat ünnepeljük tehát (ők a celebritások), akiknek mindez nemcsak úgy esetlegesen jött össze, hanem a saját életpálya-modelljük egyik jelentős vagy döntő mozzanataként sikerült elérniük. Egyszóval: önmegvalósítás. Ez a mindent átható korszellem, lévén önmagunk kortársai, a mi keresztyén életünket és életszemléletünket, sőt istentudatunkat is áthatja. Én ebben óriási veszélyt látok, és mielőtt még próféta módjára riadót fújnék, hadd soroljak néhány tapasztalatot. Az első annak az evidens igyekezetnek az eltorzítása és izzasztó feladvánnyá tétele, hogy nekünk az evangéliumot kortársaink nyelvén kell megszólaltatnunk, hogy szolgálatainkat kortársi körülmények között kell hitelesen végeznünk. Ez így van. Csak ne legyen belőle kortárs-stréberkedés és öntetszalgés. Mert a baj ott kezdődik, amikor elvétjük, hogy mi vagy éppenséggel ki az, aki hitelesít bennünket. És ha ezt elvétjük, akkor megkezdődik az oldalazgatás, a sasszézó fölzárkózás a korszellemhez. Aztán ha éppenséggel a mai ember a maga lázas önmeg-

valósításában nem szeret arról hallani, hogy úgy ahogy van, önmagában és önmagától csak zsákutcába tudja vinni magát, akkor mi mindjárt több ajánlattal is fellépünk. Legkevesbé azzal, hogy éppen meg is térhetne, bűnös útjait megbánván a drága kegyelmet magához ölelhetné, hanem inkább azzal, hogy Isten erői feltétlenül és szabadon számára is rendelkezésére állnak: csak éljen velük bátran. Vagy éppen elmagyarázzuk a nyomorúságáról tudni sem akaró embernek, hogy nincs is nyomorúság, az csak valami sötét, középkori képzet vagy fundamentalista duma, az illető legfeljebb csak félreérti a maga sorsát, de mi tudunk neki jó csoportdinamikai modellt adni a hasznos önterápiához. Ez még nem lenne olyan nagy baj, hiszen tudjuk, hogy az érvényes igazság is csak a Szentlélek által lesz az emberi szívben hathatós igazsággá, de az már igen komoly gyötrelmé válhat, amikor gyülekezeti tagok, presbiterek, intézményvezetők, tanárok és hitoktatók, mindenféle rendű-rangú szolgálók, közjük értve a próféta palástját viselő lelkipásztorokat is, mind ők maguk is elkezdik az önmegvalósítást. (Sok sikert kívánok tiszta szívből! – De inkább erdélyi szóval: ne bolondozz, mert úgy maradsz!) Bizony, igen megszorodom, amikor – egyik lelkipásztorunk szavával – azt kell látnunk, hogy legjobb-jaink sorba állnak a válóperes bíróságon. S miért? Ó, nem azért, mert húsz-egynéhány évesen, friss diplomával a zsebben elkapkodták volna a házasságkötést, hanem mert 20-30 esztendei szolgálat után jut eszükbe, hogy egyiküket idézzem: még nem éltem igazán! Vagy: mert így nem tudom az életemet kiteljesíteni. Vagy: mert akadályoztatva vagyok a szent szolgálatban.

Aztán amikor gondnok és lelkipásztor együtt azon örvendezik, hogy gyarapodik az Úr nyája, hogy sikerült pályázaton pénzt nyerni, van hát miből levenni azt, amire nézve sáfársági mandátumuk van... Vagy amikor lelkipásztorok, gyülekezeti tagok, tanárok, reformátusok mind elvétik a megkülönböztetés drága isteni ajándékát, és egy-egy hangzatos szereplésért, a saját vélt becsületükért vagy éppen valamiféle kacskaringós karrierért a legelemibb emberi tisztességet is sutba vágják, és embertársaikon keresztülmásíroznak révülten egy-egy megvalósítandó öncél felé... S közben mindenki halálosan fáradt, az év 52 hetéből 48-at wellnessben szeretne tölteni, és már rég nem elég az egyházkerületi szabályrendeletben kötelezően előírt pihenőnap, mert kellene

még hozzá öt, de az az egy vasárnap is, az ünnep is hogy kilendíti a borzasztó nagy önmegvalósítási buzgalomból... Ajánlom mindenkinek, lapozzon vissza az első korinthusi levélre, arra a bizonyos levélre, amellyel Pál úgymond megbántotta a korinthusiakat, és olvassa csak el belőle (még a szeretet himnusza előtt), miket ír az apostol az erősekről, akik úgy gondolják, nekik mindent szabad, mit ír a pereskedőkről, akik nem hagyják soha az igazukat, mit ír az angyalok nyelvén kántálókról, akik már fél lábbal a mennyei trónus előtt vannak, vagy mit ír azokról, akik azt híresztelik, hogy ők már fel is támadtak, meg azokról, akik kárral gyülekeznek egybe az Úr vacsorájára, mert abból is pompás zsíros lakomát rendeznek maguknak. Aztán írjuk mind e fölé a mi korunk szellemét: önmegvalósítás. És még olvassuk hozzá Mesterünk példázatát a megtisztított házról, ahova a már elűzött démon hetedmagával tért vissza, mert üresen találta azt, és azért üresen, mert a Krisztus ereje, élete, igazsága és szentsége kevesebbet ér, mint az önmegvalósítás, vagy éppen ahhoz képest nem is ér semmit. Lehet, hogy egyszer megbánom ezeket a szavaimat, de úgy szeretném megbánni, ahogyan az apostol, hogy szólna kinek-kinek életre való megszorodásra. És ha valaki abban a jó meggyőződésben van önmaga felől, hogy őt mindez nem érinti, a püspök itt csak holmi jeremiádba kezdett okafogyottan, annak Kálvin szavait javasolom, aki sosem szünt meg attól óvni bennünket, hogy se gögösen, se keményen ne ítélkezzünk mások fölött, hanem tekintsünk önmagunkba, alázzuk meg magunkat Isten dicsőséges szentsége előtt, belátva, hogy minket is egyedül csak Krisztus menthet meg, és akkor ennek az önvizsgálatnak a végén boldogan fogjuk kérni, hogy mi magunk is mosassunk meg ugyanabból a forrásból, amelyből megtisztítottik minden bűnös, és gyógyítson meg minket is ugyanaz a gyógyszer, amely életre támasztja a holtakat.

És akkor most a vigasztalásról. Közgyűlésünk korábban kialakított gyakorlata szerint minden közgyűlési tagunknak megküldtük a bizottsági jelentéseket és a határozati javaslatokat. Igen hálás szívvel köszönöm az alapos munkát és ha kellett, a többszöri együttlétet, az odafigyelést és az igényességet. Annyit hadd áruljak el, hogy ha a zsinati bizottságok működése itt-ott akadozik (régis szokás szerint), én ezt látva mindig csak a dunamelléki gyakorlatra hivatkozom, melynek

értelmében a megválasztott bizottságok elnökei a kezdeményezők, az ő és a bizottsági tagok aldozatkésztségén és figyelmességén múlik, hogy az adott területről érkező jelentések, jelzések, örömök és gondok, illetve megoldási javaslatok a döntéshozó testület elé kerülnek-e. Nagy vigasztalás ez nekem, hogy kerületünkben jól működik ez a gyakorlat. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a közgyűlés szűkre szabott ideje nem elegendő arra, hogy a számos bizottság sokféle jelentését nagy mélységben, kiterjesztett módon megvitaszuk, megtárgyaljuk, megfontoljuk. A tiszántúliak ezen úgy segítenek (merthogy a mi gyakorlatunkat ők is átvették), hogy a közgyűlésükön három nagy témacsoportot jelölnek meg, és egy külön szakaszban a témacsoportokba tartozó jelentéseket mintegy óras terjedelemben megtárgyalják. Aztán erről a csoportvezetők számolnak be az újra egyesülő közgyűlésnek. Én azonban úgy gondolom, hogy mi megtarthatjuk a magunk gyakorlatát, nevezetesen, hogy közgyűlésünkön egy bizottság jelentését tárgyaljuk meg alaposabban. Legyen ez most a katechetikai bizottság jelentése. Bár örömmel taglalnám a missziói bizottság vagy az iskolabizottság vagy diakóniai bizottság jelentéseit, vagy összesíteném az egyházmegyéek espereseinek jelentéseit (ám bár e téren van némi gubanc), vagy éppen örömmel számolnék be arról, hogy a számvizsgáló bizottság pontosságról és fegyelemről számolt be, és nem szeretném mellőzni a tanulmányi bizottság fontos megállapításait sem, de még az informatika, a gyűjtemény ügye is igen fontos, és még a spirituális is, nem beszélve az egyházkerületi fenntartású intézményekről, egyszóval ugyan mindegyikben megtalálhatjuk azt, amire az apostol azt mondta a korinthusi levélben: megvigasztalódtam mások megvigasztalódása által, mégis most a katechetikáról hadd szóljak néhány szót. A jelentésben örvendetesen láthatjuk azt, hogy a különböző típusú hitoktatói tevékenységünk előtt roppant lehetőségek nyíltak. Nyugodtan mondatjuk, és ez országos adat, hogy évről évre nő a hitoktatásra járók száma, különösen azóta, amióta bevezették a közoktatásban kötelezően választható hit- és erkölcs tant. Az öröm és a lehetőség természetesen nem mentes a gondoktól és az aggodalmaktól. A jelentés néhány rendkívül fontos és gyakorlatias kérdést is felvet, és ezek közül néhány esetében csak úgy fogunk megoldásra jutni, ha sikeres tárgyalásokat tudunk folytatni a kormányzattal. Mert, például, azért kap kevesebbet a kis csoportot vezető

hitoktató, mert így szabja meg az állami határozat. És azért kapnak többet a kötelező hitoktatást végzők, mint a fakultatív hitoktatást végzők, mert ezt ugyancsak így határozza meg az állam. Erről folyamatosan tárgyalunk, és nem könnyű eredményre jutni, még akkor sem, ha kedvezőek a tárgyalási feltételek. Az viszont már csak rajtunk múlik, hogy a hitoktatás kapcsán tudunk-e családlátogatást is szervezni, vagy éppenséggel fel tudjuk-e buzdítani konfirmációi fogadalomtételre is hittanosainkat, vagy éppen végre elindulunk tudatosan azon az úton, hogy több és több világi hitoktatót állítunk be ebbe a munkába. Igen, ami ez utóbbit illeti, évről évre visszatérő küzdelem, hogy a lelkészeinket, amennyiben lehet, tehermentesítsük ez alól a kétségtelenül rendkívül felelősségteljes szolgálat alól. De az idő majd meg fogja mutatni, és remélem, lelkipásztoraink is be fogják látni, hogy nem lehet mindent a lelkipásztornak végeznie, főleg nem a református egyházban, ahol Kálvin elvei szerint meg kell különböztetnünk a lelkipásztort, a tanítót, az egyházkormányzót és a diakóniai munka területeit, és ezekre a területekre a maguk rendje szerint kell szolgálókat beállítani. Úgy vélem, ezt mindenki tudja, de tapasztalataim szerint nem mindenki vonja le belőle azt a következtetést, hogy akár ma vagy holnap alkalmas embereket képezzünk és állítsunk be a hitoktatás területére. De mondom még egyszer: az idő majd kikényszeríti ezt. Talán jobb lenne ennek elébe menni, és magam is bátrabban küzdenék az állammal való tárgyalásokon a feltételek javításáért, ha tudnám, hogy közakaratot képviselek. Kérlek, segítsenek ebben! Elgondolkodtató a katechetikai bizottság jelentéséből, hogy mennyire változatos és különféle anyagból folyik a konfirmációi felkészítés. Nemrégiben jutott a fülembe az a pletyka, mely szerint Szabó püspök határozottan ellenzi, hogy a Heidelbergi Kátéból csak 30 kérdés legyen a konfirmációi anyag, és hogy a konfirmáció korhatárát emeljük fel 16 évre. Karl Barth-tal szólva: holland szaga van a pletykának. Mert ami a Heidelbergi Kátét illeti, abban mégis csak a klasszikus katechetikai anyag található, úgy is, mint – kezdjük a végétől – a miatyánk 13 kérdéssel, a tízparancsolat 29 kérdéssel, és az Apostoli Hitvallás 40 kérdéssel. Mit lehet ebből 30-ra csökkenteni? Melyik parancsolatot hagyjuk ki? A miatyánknak melyik kérése nem fontos? És van-e az Apostoli Hitvallásban mára már érdektelenné vált tétel? Arra nézve, hogy a Káté elején Canterbury Anselmus

fejtegetései állanak Krisztus testet öltésének és üdvözítésének titkáról, szintén nem tartom jó gondolatnak, hogy erről nekünk, a 21. században nincs már mit mondanunk, hacsak nem az önmegvalósítás szelleme súg a fülünkbe ilyeneket. Nem szeretném, ha oda jutnánk, amit magam hallottam egy nyugati protestáns gyülekezetben, ahol egyetlen konfirmációi kérdés volt, ez: mi leszel, ha nagy leszel? Az életkorról sem szükséges különösebben vitatkozni, mert bár kétségtelenül végtelenül kitolódott a felnőtté válás (mint ne mondjak: az önmegvalósítás) határa, és ha ehhez akarjuk igazítani az igazság megízlelésének nagy ügyét, akkor szerintem 30 éves korra kellene felemelnünk a korhatárt, mert, ahogy elnézem a mai nemzedékeket (természetesen vannak mindig kivételek), éppenséggel úgy nagyjából 30 éves korukban kezd benőni a fejük lágya. Inkább azon lenne érdemes eltűnődni, hogy ez a sokféle és változatos anyag tud-e egyre mutatni, vagyis arra, hogy akik a konfirmációi felkészülés során bizonyosságtételre készülnek gyülekezetük előtt, tisztán és világosan megérthetik: mi a keresztyén élet nagy boldogsága és titka. Komoly javaslat a katechetikai bizottság jelentésében a különböző képzési és továbbképzési formák megerősítése, illetve akár újak indítása. Ha a közgyűlés elfogadja az erre vonatkozó határozati javaslatokat, úgy tisztelettel kérem a bizottságot konkrét tervekre, hogy akár a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kara és Tanítóképzője keretében, akár más módon, de folytonosan biztosítsuk a képzés és továbbképzés lehetőségét. A bizottság jelentése tapintatosan jelzi, hogy mennyire fontosak a nyári táborok is, illetve azok a közösségi alkalmak, amelyek során gyermekeink megízlelhetik a tanórai kereteken kívüli együttléti nagyszerű valóságát. Egyházkerületünk minden évben úgy készíti el költségvetését, hogy támogatást tud nyújtani nyári táborokhoz is. Kérjük az egyházmegye elöljáróit, vegyék ezeket számba, hogy megfelelően tudjunk az anyagi háttérrel gondoskodni.

Még néhány kérés a közgyűlésen keresztül gyülekezeteinkhez. Több gyülekezetünkben bevett gyakorlat, hogy a hitoktatók szerény jövedelméhez, az eszköz-ellátáshoz, a munka jobb feltételeinek megteremtéséhez adományokat kérnek és gyűjtnek a gyülekezeti tagoktól. Ez egyszerre kettőt jelent: egyrészt azt, hogy némi odafigyeléssel és áldozatvállalással, ha nem teljes mértékben

is, de némileg orvosolhatók a finanszírozásban mutatkozó különbségek, és biztosítható néhány olyan eszköz is, amelyről nem gondoskodik, mert nem gondol vele az állami finanszírozás. Másrészt, és ez a fontosabb, ez a gyülekezeti készség mégis azt fejezi ki, hogy drága és fontos ügyünk gyermekeink hitben való nevelése, a hitismeret átadása, a hitben járásra való felkészítés, a tudatos keresztyén életre való formálás. És ha ehhez – bár szűkösen, de – szabad lehetőséget kaptunk, akkor tekintünk rá misszióink részeként. Pál egy helyen azt írja: az Úr kaput nyitott ott is, ahol emberileg szólva csak falakat találtunk. De azon a kapun át kell mennünk.

Csak futólag érintem, de analóg módon idetartozik az, aminek örvendhetünk legutóbbi emléksinatunk óta. Éppen itt, a mi dísztermünkben engedett Magyarország miniszterelnöke annak a szelíd kérésnek, hogy a nagypéntek legyen újra ünnep. Ezt én így kértem. A készséges felelet közben mind a miniszterelnök, mind a később felszólaló kultuszminiszter kiigazított, és helyesen, mondván, hogy az állam csak munkaszüneti napot tud adni, hogy aztán az ünnep lesz-e, az rajtunk, keresztyéneken múlik. Ezért fájlaltam egy kicsit, hogy híre menvén ennek a bejelentésnek egyik lelkipásztorunk köznyilvánosan dohogni kezdett, hogy jaj, de hát mi lesz itt, és hogy lesz ez, és hogy az embereknek nem fog tetszeni stb. Már éppen arra készültem, hogy valami suster-gő villámot küldök el hozzá, amikor megtudtam, hogy éppenséggel az ő gyülekezetében nagypénteken, jelenleg munkanap lévén, nem szoktak istentiszteletet tartani. S már értettem is, hogy talán az a baj, hogy ezután már nagypénteken is fel kell venni a fekete öltönyt meg a nyakkendőt meg a palástot, be kell harangozni, és istentiszteletet kell tartani. De remélem, hogy 1500 lelkipásztorunkból csak ez az egy tekint erre a lehetőségre így. S kiterjesztem: remélem, hogy a hitoktatás megnyíló lehetőségeire sem úgy tekintünk, mint nyűgre, gondra, rossz kényszerre, hanem mint lehetőségre, amelyet emberi szolgálak és eszközök által maga Isten nyitott meg előttünk, hogy az Ő megismerésével közelebb vigyük gyermekeinket és unokáinkat is az igazi élet nagy titkához, hogy ti. egész életünknek Istennel van dolga. Csak úgy magunkkal, hogy mindig Istennel. Csak akkor ismerjük meg magunkat, ha megismerjük, hogy kicsoda és milyen az Isten. És csak úgy bontakozik az életünk, ha az Ő üdvözítő akaratába igazítjuk azt. Önmegvalósítás helyett előbb hát

jöjjön az önvizsgálat, aztán az istenismeret, és az önismeret, hogy aztán elváltozhassunk dicsőségről dicsőségre úgy, mint az Úrnak ábrázata szerint. Önmegvalósítás helyett újjászületés – ahogyan Mesterünk mondotta Nikodémusnak.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Vagy 25 esztendővel ezelőtt, amikor fiatal lelkészként egyházkerületünk közgyűlésén hallhattam Hegedűs Loránt püspök úr emlékező szavait kerületünk elhunyt lelkipásztorairól, kicsit röstelkedve mondtam magamban: mennyi mindenkire nem is ismertem igazán. Most, megemlékezve legutóbbi közgyűlésünk óta elhunyt lelkipásztorainkról, meg kell vallanom, hogy bizony már igen jól ismertem mindazokat, akik elmentek közülünk – lassan hozzáöregszik az ember a szolgatársakhoz. Elhunyt dr. Papp Vilmos, tudós lelkipásztor, aki hosszú ideig tartó dunántúli szolgálat után Kőbányán volt lelkipásztor, és onnan ment nyugdíjba. Kevés olyan szuverén szellemi alakja volt egyházi életünknek, mint ő. És kevesen voltak, akik akkor is tartották a szolgálatot és azokon a helyeken is, amikor és ahol szolgálatot elhagyni, örösztokról dezertálni nem szégyen, hanem pártállami dicsőség volt. Nehéz szavú tanító volt, de mindig világos és egyértelmű, nagy látással tudta és hirdette az egyház egyetlen útját. Roppant hálával tartozunk neki azért is, mert a rendszerváltás utáni felejtős időszakban heroikus vállalkozásként egybegyűjtötte a Kárpát-medence üldözött, börtönbe vetett, félretett és megölt presbitereinek és lelkészeinek történeteit. Elhunyt Szabó Mihályné mohácsi ny. lelkipásztor, mindenki Klárika nénije, aki hitvese oldalán hosszú évtizedekig szolgált a déli határvégen, és gyermekeit felnevelvén állt maga is szolgálatba, s ment örömmel, bárhova hívták, ahol Krisztusáról bizonyosságot tegyen. Elhunyt Veszélka Tamás tragikus körülmények között. Korábbi betegsége kiújulván, de bajait rejtegetvén, csak röstellini tudjuk, hogy nem érzékeltük igazán a súlyos belső lelki konfliktusokat, s úgy gondoltuk, ő is majd megvalósítja önmagát. Szomorúan gyászolja őt a Budapesti Egyetemi Gyülekezet. Elhunyt Krizner Zoltán nagyharsányi lelkipásztor, és ő már a második, akit ma említek ebben a sorban, aki fiatalabb nálunk. Özvegyemberként nevelte fogadott lányait, s indult későn az orvosok gyógyító kezéhez, akik már nem segíthettek rajta.

A baranyai gyülekezetekkel együtt gyászolja őt a pasaréti indító gyülekezet és egész egyházkerületünk. Elhunyt Tariska Zoltán, aki súlyos betegen, megözvegyülve, korhatár előtt vonult nyugdíjba, hogy a szolgálat terhei ne nyomassák, de hatalmasodó betegsége, mely gyermekkorától kísérte, legyőzte. A feltámadás boldog hitével búcsúztunk tőle. Elhunyt Czanik Béla ny. lelkipásztor, aki a leghosszabb időt szolgálta a vértessaljai egyházmegyében, s azon kevés lelkipásztoraink közé tartozik, akik ahol kezdték, ott is fejezték be a szolgálatot. A kajászsószentpéteriek, a vértessaljaiak és egész egyházkerületünk gyászolja őt. Elhunyt Szél János kecskeméti beosztott lelkész, mondhatni fiatalon, éppen szolgálatra készülvén, nem a szószék felé, hanem az intenzív osztály felé kellett indulnia, de orvosai nem tudták visszahozni közénk. Kitűnő elme volt, aki elévülhetetlen érdemeket szerzett a Baár–Madas Gimnázium újraindításában. Elhunyt Fábrián Zoltán abonyi lelkipásztor, aki a Tiszántúlról érkezett kerületünkbe, s rövid ideig tartó munka után vált ki a lelkészi szolgálatból. Elhunyt Pánczél Tivadar, Rákosszentmihály egykori lelkipásztora, aki az 1950-es évektől, teológus korától kezdődően annak a gyülekezetekben folyó ifjúsági munkának volt az egyik legkitűnőbb képviselője, amely munkának mindmáig hathatós gyümölcsei vannak. Nyugdíjasként is segítette szolgálataival azokat a kis gyülekezeteket, ahol tapasztalatra, bátorításra és erőre volt szükség. Őrizzük meg emléküket, s legyünk felőlük jó bizonyossággal a feltámadás reménysége alatt. Szükségesnek tar-

tom még idehozni egész magyar reformátusságunk gyászát: tegnapelőtt temettük Munkácson Gulácsy Lajos ny. püspök urat. Egyikét azon kevés tanúinknak, akik végigélték és szenvedték az egész 20. századot, az országvesztést, a világháborút, a szovjet légerek poklát, a peremvidékre szorított Kárpátalja nyomorúságát, aztán az újraelkezdés csodálatos lehetőségét. Mondják, úgy halt meg múlt vasárnap, hogy szolgálatba készült. De családtagjai csodálkozására nem az egyszerű feketét vette magára, hanem a legszebb ruhájába öltözött, majd még, mondván, van idő indulni, leült a karosszékbe, karikagyűrűjét lehúzta és felesége fényképére helyezte, majd elment a minden élők útján. Isten őt már a mi egyszerű papi feketénk-ből az üdvözültek tiszta fehér ruhájába öltözteti, és a bizonyosságtevők fellegébe állítja, akik tanúi annak, hogy miképpen futjuk meg mi magunk az előttünk lévő küzdőtérrel. Legyen emléke áldott!

Elhunyt továbbá Pásztor Jánosné, a Nőszövetség korábbi elnöke, Kalocsay Ferenc fóti kántor és Pálhegyi Ferenc pszichológus, sokak tanítója, lelkigondozója.

Nyugdíjba vonultak:

Bereczky Zoltán Bp. Külső Üllői útról, Simonfi Sándor Bp. Rákospalota-Óvárosból, Szél Györgyné Bp. Józsefvárosból, Szaszák Imre Törökbálintról, dr. Bartháné Timár Judit Szentendréről, Ablonczy Gáborné Dunavecseről. Sok áldást a nyugdíjas évek alatt is!

EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2016. november 10.

6. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Ablonczy Áron, Czentnár Simon, Édes Gábor, Kertész Dániel, Kozák-Bella Virág, Nagy Dávid, Nagy József, Oravetz Anett, Péter Henrietta, Szabó István, Tihanyi Kristóf** letette a lelkészi esküt, átvette a lelkészi oklevelet.

7. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a négy lelkész kérelmét elfogadja. A lelkészszentelés időpontját a mai napon, november 10-én, 18.00 órára tűzi ki, a Kálvin téri templomban.

8. JELENTÉS A 2015. NOVEMBER 12-I LELKÉSZSZENTELÉSRŐL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a 2015. november 12-én tartott lelkésszentelésről elhangzott jelentést. Isten áldását kéri a felszentelt lelkészek életére, szolgálatára.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Kálvin téri Egyházközségnek a lelkésszenteléshez nyújtott segítségért.

10. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Egyházkerületi Tanács 2015. december 9-én és 2016. február 11-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót.

11. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A DRE közgyűlése megköszöni a püspöki jelentést, azt teljes terjedelmével jegyzőkönyvéhez csatolja.
2. A DRE közgyűlése Istennek ad hálát a 2016 márciusától Urunkhoz hazatért szolgatársak – dr. Papp Vilmos, Szabó Mihályné, Veszélka Tamás, Krizner Zoltán, Tariska Zoltán, Czanik Béla, Széll János, Pánczél Tivadar, Fábián Zoltán, dr. Pásztor Jánosné, Kalocsay Ferenc, dr. Pálhegyi Ferenc – életéért, szolgálatáért. A családok, gyülekezetek, közösségek gyászában osztozva, megszorodott életükre Isten vigasztaló kegyelmét kérve gondol a terhet hordozókra.
3. A DRE közgyűlése Istennek ad hálát Gulácsy Lajos ny. kárpátaljai püspök úr életéért, szereteteinek Isten vigasztaló kegyelmét kéri, gondol az élet mélységét és magasságát megélt szolgatárs egész életére.

4. A DRE közgyűlése megköszöni az aktív szolgálatot befejező lelkipásztorok – Bereczky Zoltán Bp-Külső Üllői út, Simonfi Sándor Bp-Rákospalota-Óváros, Szél Györgyné Bp-Józsefváros, Szaszák Imre Törökbálint, dr. Bartháné Timár Judit Szentendre, Ablonczy Gáborné Dunavecse – egyházunkban végzett munkáját. Békességet, nyugalmat és Isten megtartó kegyelmét kéri nyugdíjas életükre

5. A DRE közgyűlése megköszöni az egyházkerületben működő bizottságok alapos munkáját, az elkészített jelentéseket és a hozzájuk kapcsolódó határozatokat. Isten megtartó áldását kéri további munkájukra.

6. A DRE közgyűlése a katechetikai jelentés határozatain túl is felhívja a kebelbeli egyházközségekben szolgálókat a hitoktatás, a konfirmációra felkészítő és ifjúsági munka fontosságára, az abban való hűséges szolgálatvállalásra és annak közösségépítő lehetőségének jó kihasználására, azt mindenkor Isten dicsőségére végezve.

7. A DRE közgyűlése örömmel fogadta, hogy 2016. október 14-én e helyen mondta ki Orbán Viktor miniszterelnök úr, hogy kezdeményezik a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítását. Egyben kéri a kebelbeli egyházközségek lelkipásztorait, presbitériumait, annak tagjait, hogy a megkapott szabadnapot Istennek ajánlva tegyék azt ünneppé (délelőtti főistentisztelettel), méltón emlékezve Jézus Krisztus értünk vállalt áldozatára, kereszthalálára, mert enélkül nekünk nem lenne életünk, örök életünk. Legyen a nagypéntek a szabadnapon túl megszentelt ünneppé keresztyén életünkben immáron ily kedvezménnyel.

8. A DRE közgyűlése szomorúan veszi tudomásul, hogy választott és delegált alkotótágjai közül többen – hitoktatásra, továbbképzésre, más konferencián való részvételre hivatkozva – rendszeresen kimentésüket kérik. Kéri az alkotótágjait, hogy vegyék komolyan a vállalt kötelezettséget, és annak eleget téve, azt a szolgálatot betöltve Isten dicsőségére cselekedjenek azzal, hogy részt vesznek a közös munkában, a vállalt munkában.

12. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUSKITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A közgyűlés elfogadja az előterjesztést.

13. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „Egyedül Istené a dicsőség”!
2. A közgyűlés elfogadja a 2015. évről szóló missziói jelentést.

14. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Szűcs Ferenc

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a tanulmányi jelentést.
2. Biztatja az egyházközségeket a lelkipásztori műhelymunka számára fontos teológiai szakfolyóiratok előfizetésére és a parókiális könyvtár fejlesztésére. Erről az éves beszámolók tegyenek jelentést!
3. Köszönetet mond a megyei és országos lelkész-továbbképző konferenciák szervezőinek, előadóinak és nyilvántartóinak munkájukért. Felkéri az esperesi hivatalokat, hogy az így megszerzett kreditpontokat személyre lebontva közöljék az érintett lelkipásztorokkal.
4. Elhatározza, hogy videóformában, zárt láncú felhasználásban segít közzétenni azokat a szakmai előadásokat, amelyek más körökben is hasznosíthatók.
5. Felhívja a lelkipásztori tanulmányi körök figyelmét arra, hogy tárgyalják meg mind a Reformátusok Világszövetsége által kért javaslatot, mind a liturgiai és énekeskönyvi bizottság által közzétett anyagokat, és javaslataikat juttassák el az érintett szervezetekhez.

15. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A DRE közgyűlése elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A DRE közgyűlése a pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjat az alábbi pedagógusoknak adományozza:
 - *Somogyiné Beregszászi Dórának*, a Kunszentmiklósi Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola tanítójának, és
 - *Varga Zsoltnénak*, a Ceglédi Református Általános Iskola és Óvoda tanítójának
 a **Benda Kálmán-díjat** adományozza.
3. DRE közgyűlése a Lorántffy Zsuzsanna-díjat és a Soli Deo Gloria díjat 2016-ban felterjesztés hiányában nem adja ki.
4. A DRE közgyűlése örömmel veszi az igazgatói beszámolóban olvasható hírt, amely szerint a Baár–Madas Református Gimnázium 2015-ben a 100 legjobb iskola rangsorában az 54. helyet érte el. (A sorrend kialakításában az érettségi mutatók, a nyelvvizsgák, a tanulmányi versenyek mellett a kompetenciamérés eredményeit veszik figyelembe.) A közgyűlés gratulál az elért eredményhez és köszönetét fejezi ki a gimnázium nevelőtestületének és diákjainak.
5. A DRE közgyűlése köszönetet mond az egyházmegyei iskolaügyi előadóknak a tartalmas, részletes beszámolókért.

17. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni a gyülekezetek anyagi áldozatvállalását, a határon innen és túlra juttatott adományokat, és rászoruló

embertársainknak nyújtott minden testi-lelki segítséget.

3. Az egyházkerületi közgyűlés a gyülekezetek figyelmébe ajánlja a 2017-es évben esedékes reformáció ünnepének 500. évfordulójára való készülődést. A gyülekezetek a protestáns testvérekkel együtt rendezzenek saját településeiken olyan programokat, amelyek e jeles eseményre felhívják a figyelmet.

18. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. Az egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegyék előadóinak munkáját.
3. A közgyűlés köszönetet mond az Északpesti Egyházmegyének a gyűjteményi feladatok ellátására kijelölt előadóért.
4. A közgyűlés buzdítja kebelbeli gyülekezeteit, hogy vegyék igénybe a Ráday Múzeum tanácsadó, restauráló szolgáltatásait.
5. A közgyűlés buzdítja az egyházmegyéket és az egyházközségeket, hogy iratanyagukat helyezzék el valamelyik azt befogadni képes levéltárunkba.
6. A közgyűlés elvi támogatásáról biztosítja a REFORMATOUR – Alföldi Református Csillagtúra című (GINOP 7.1.4. – 16.) pályázatot.

19. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy a 2015. esztendőben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.

3. Az egyházkerületi közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.

20. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. Az egyházkerületi közgyűlés tudomásul veszi a számvizsgálói jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét és az egyházmegyék elnökségeit, hogy a hozzájuk tartozó szervezetek (egyházközségek, intézmények) esetében vizsgálja meg, hogy rendelkeznek-e azon szabályzatokkal, amelyeket az egyházi gazdálkodási törvény, illetve az állami számviteli törvény előír számukra. A vizsgálatok eredményeit egyházkerületi szinten összesíteni kell és vizsgálni szükséges a további intézkedések megtételét.

21. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri az illetékeseket, hogy tegyenek lépéseket az ügyben, hogy egységes óradíja legyen a fakultatív és kötelezően választható hit-és erkölcsstan óráknak, továbbá hogy ne függjön az óradíj a csoportok létszámától.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri, hogy az illetékesek készítsenek el egy hittanoktatói névsort.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri a Dunamelléki Egyházkerület Katechetikai Bizottságát a vizitációs jegyzőkönyv katechetikára vonatkozó részének megújítására, hogy az adatszolgáltatás egyértelmű legyen.
5. A Dunamelléki Egyházkerület közgyűlése kéri, hogy a lelkésztoábbképzés évi programjában

minden évben szerepeljen olyan elméleti és módszertani képzés is, mely segíti a lelkipásztorokat a hittanoktatói szolgálatukban.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a már elindult gyülekezeti gyerekmunkás-képzést támogatja a 2016-2017-es tanévben.

22. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: Vizi István

1. A közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a gyülekezetekben szolgáló kántorok, kórusvezetők fáradozását, az énekkarok szolgálatát, a kántorképző tanfolyamok áldozatos munkáját.
3. A közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét az istentiszteletekhez kapcsolódó rendszeres énektanításra.

23. MÉDIA-INFORMATIKA- ÉS SAJTÓJELENTÉS

Előterjesztő: Váradi Péter

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerület közgyűlése megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2015. évi sajtó- és iratterjesztési szolgálatot.
3. Buzdítjuk a gyülekezeteket, hogy a felkínált sajtómegjelenési lehetőségeket bölcsen használják ki.
4. Az egyházkerületi közgyűlés elrendeli a KARAKTER magazin lapszámának felülvizsgálatát, aminek következménye lehet, hogy szélesebb körben tudjuk terjesztetni az újságot.

24. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcsföldi András

A közgyűlés elfogadja a jelentést, és Isten áldását

kéri a Hittudományi Kar professzorainak, tanárainak és dolgozóinak, valamint diákjainak életére és szolgálatára.

25. A II. HELVÉT HITVALLÁS ÚJ FORDÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hivatalos hitvallási iratként való elfogadásra ajánlja a II. Helvét Hitvallás új fordítását a Magyarországi Református Egyház Zsinatának.

26. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Szacsúri-Csatai Viktória lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – 2021. november 30-ig hatályban tartja.

27. LELKÉSZEK TÖBBES JOGVISZONYA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése elhatalmazta a Lakatos Zsuzsanna lelkész többes jogviszonyát engedélyező egyházmegyei határozat jóváhagyását.
2. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése megerősíti a dr. Kun Mária lelkipásztor többes jogviszonyát engedélyező egyházmegyei határozatot.

28. A VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Vérteszaljai Református Egyházmegye Lelkészi Szolidaritási Alapról alkotott szabályrendeletét.

29. A VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE A PRESBITERKÉPZÉSRŐL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Vérteszaljai Református Egyházmege Presbiterképzési Szabályrendeletét.

30. A VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYE MÓDOSÍTOTT SZABÁLYRENDELETE AZ ÉPÍTÉSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Vérteszaljai Református Egyházmege építési alapjának szabályrendeletét.

31. PUSZTASZABOLCS-SZABADEGYHÁZA MISZSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉGÉ ALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi és örömmel üdvözli a Pusztaszabolcs-Szabadegyházi Református Missziói Egyházközség megalakítását.

32. SZÓRVÁNYOK BESOROLÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti és nyilvántartásba veszi a Délpesti Re-formátus Egyházmege határozatát, amely szerint a Jászárokszállás, Jászfényszaru, Jászágó, Pusztamonostor, Jászdózsa, Jászfelsőszentgyörgy, Jászfákóhalma, Jásztelek, Alattyan, Jászboldogháza

szórványok gondozását az Újszászi Református Egyházközség helyett a Jászberényi Református Egyházközség lássa el.

33. TAHI INGATLAN-AJÁNDÉK ELFOGADÁSA A KÉK DUNA SZAKSZÖVETKEZETTŐL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a tahitótfalui 2955/4 helyrajzi számú ingatlan-ajándékot elfogadja. A közgyűlés kifejezi köszönetét a Kék Duna Kereskedelmi és Szolgáltató Szövetkezetnek ajándékáért, amivel hozzájárult a tahi konferencia-központ gyarapodásához.

34. KISDOBSZAI LAKÓINGATLAN ELAJÁNDÉKOZÁSA A NAGYDOBSZAI EGYHÁZKÖZSÉGNEK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Nagydobsza környéki Református Társegyházközségnek ajándékozza a kisdobszai 625. helyrajzi számú ingatlanát. Felhatalmazza az egyházkerület elnökségét arra, hogy aláírja a társegyházközség által elkészített ajándékozási szerződést.

35. AZ EGYHÁZKERÜLET 2016. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az egyházkerület 2016. évi módosított költségvetését 3 656 815 539,- forint bevételi és kiadási oldallal.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

adatszolgáltatás dátuma: 2016. december

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Székely Zsolt Ferenc – exm.Kovácshidára
2. Hampel Réka – helyettes lp. Nagyharsányba

SZÜLETETT:

Kincső – Lovadi István 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Kovács János esperes – Vejtí-Zaláta

ELHUNYT:

† Krizner Zoltán – Nagyharsány

BÁCS-KISKUNSÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Balogh Róbert – b.lp. Bácsalmásra
2. Dányi-Nagy Márió – Kiskunhalasról rend.áll.-ba
3. Fodorné Ablonczy Margit – kerületi ifj. ref.-ből rend.áll.-ba
4. Szikszai Szabolcs – Kecskemétről rend.áll.-ba
5. Komádi Róbert – Kecskemétről Helvécia-Ballószög-Bugacra b.lp.
6. Farkasné Tóth Zsuzsanna Ágnes – Kunszentmiklósról rend.áll.-ba
7. Kiss-Takács Nóra – Kunszentmiklósról sl.
8. Baloghné Oravetz Anett – Kiskunhalas b.lp.
9. Vincze István – Kiskunmajsára b.lp.
10. Halasz Noémi – Kiskunmajsáról Dunántúlra

SZÜLETETT:

1. Norka – Kiss Tamás és Takács Nóra 1. gyermeke
2. Luca – Farkas István és Tóth Zsuzsanna Ágnes 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Ablonczy Gáborné – Dunavecse

ELHUNYT:

† Hegedűs Béla esperes, főjegyző – Tiszakécske

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kiss Sámson Endre – egyházmegyétől Külső-Üllői útra missziói lp.
2. Lovas András – kerületi missziói referens
3. Takaró János – Pasarétről Kelenföldre b.lp.
4. Németh Tamás – Pozsonyi útról Budafokra iskolalp.
5. Végh Zsuzsanna – Külső-Kelenföldre b.lp.
6. Baintner Flóra – Budára b.lp.
7. Nagy József – Nagyvárad térre b.lp.
8. Horváth Dániel Csaba – Budára sl.
9. Ablonczy Áron – Gazdagrétre b.lp.
10. Szabó István – em-hez b.lp.
11. Tihanyi Kristóf – Kispest-Rózsátérre b.lp.
12. Tihanszegi Emőke – Pestszentlőrinc-Szemere-telepre b.lp.
13. Nagy Dávid – Pesthidegkútra sl.

SZÜLETETT:

1. Benedek – Rápolty Dávidné 2. gyermeke
2. Anna Réka – Takaró Tamás Dániel 1. gyermeke
3. János Levente – Takaró János Lajos 2. gyermeke
4. Eszter – Szepesy László 2. gyermeke
5. Nimród – Szászfai Anita 3. gyermeke
6. Adél Anna – Németh Balázs 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Bereczky Zoltán – Külső-Üllői út

ELHUNYT:

† Veszélka Tamás – egyetemi gyülekezet

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Márkus Tamás – KRE egyetemi lelkész
2. Lázár Csaba Zoltán – Németajkából Szabadság térre b.lp.
3. Apostagi Zoltán Adorján – Kőbányáról rend.áll.-ba
4. Dobó Ágota Zsófia – Káposztásmegyerről világi állásba
5. Kozák-Bella Virág – Rákoskeresztúrra b.lp.
6. Czentnár Simon – Józsefvárosba b.lp.
7. Édes Gábor – Fasor b.lp.
8. Balogh Dávid – Mátyásföldre sl.
9. Péter Henrietta – Angyalföldre b.lp.
10. Bobok Ágnes – Józsefvárosba b.lp.

SZÜLETETT:

1. Noémi – Apostagi Zoltán Adorján 2. gyermeke
2. Sámuel – Szetey Szabolcs 2. gyermeke
3. Hanna – Nyikos András 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Simonfi Sándor – Rákospalota-Óváros
2. Szél Györgyné – Józsefváros

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sáska Attila – b.lp. Délegyházára
2. Csomós János – Nagykőrösről USÁba
3. Csűrös-Varga Vanda – b.lp. Gyömrőre
4. Tubak János – Tószegről világi állásba
5. Szegedi Gergely – Tószeg-Tiszavárkonyba sl.

SZÜLETETT:

1. Attila – Sáska Attila 1. gyermeke
2. Kincső Johanna – Balogh László Levente 7. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Harmathy Andrásné Sárai Ágota – Szigetszentmiklós-Újvárosból b.lp. Szentendre
2. Literáty Zsuzsanna – Bp-Budáról Érdligetre b.lp.
3. Rémes Renáta Andrea – Budakesziről rend.áll.-ba
4. Molnár Sándor Károly – visszarendelve Budaörsről (külföldön)
5. Miklósi Hosszú Ödön Koppány – DT-ről Budaörsre b.lp.
6. Kertész Dániel – Gödöllőre b.lp.
7. Pogrányi Mária – Diósdra b.lp.

SZÜLETETT:

1. András – Csere Mátyás 2. gyermeke
2. Kristóf Erik – Adamek Norbert 3. gyermeke
3. Teofil – Ruzsa-Nagy Zoltán 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szaszák Imre – Törökbálint
2. Bartháné Timár Judit – Szentendre

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csomósné Sütő Tünde – b.lp. egyházmegyéhez (Gerjen)
2. Eke László – Kölesdről felmentve
3. Kovácsné Smatarla Ibolya – Ócsénybe sl.

SZÜLETETT:

Ilona Réka – Sipos Előd 2. gyermeke

VÉRTESALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kovács Csongor – b.lp. egyházmegyéhez
2. Szilágyi Dénes István – Sárkeresztúrról rend.áll
3. Geréné Kossa Izabella – Csákvárra b.lp.
4. Szabó Károly – RFD-től Alcsútra b.lp.
5. Reibach Gabriella – Sárbogárdra
6. Kovács Enikő – Kulcs-Rácalmásról e.megyéhez
7. Fodor István – Diószőlő Kulcs-Rácalmásra missziói lp.

SZÜLETETT:

1. Julianna Sára – András Kristóf 1. gyermeke
2. Mózes Boldizsár – Darvas Tanács Erik 8. gyermeke
3. Márton – Kádár Ferenc Dániel 3. gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Papp Vilmos – Bp-Kőbánya
- † Szabó Mihályné – Mohács
- † Tariska Zoltán – Pécel
- † Czanik Béla – Kajászó
- † Fábián Zoltán – Abony
- † Szél János – Kecskemét
- † Pánczél Tivadar – Bp-Rákosszentmihály

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK

a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

Felelős szerkesztő: **Hegedűs Béla**

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész

Készült az O. A. Invest gondozásában